

[Korsgaard.]

ærede Medlem Hr. Kristen Amby, gjorde om at faa en Kommission paa dette Omraade. Jeg tror ikke, at den højtærede Indenrigsminister, hvis han ellers var til Stede her nu, vilde bestride, at der virkelig her foreligger et Grundlag for en Kommission. Jeg tror heller ikke, at den højtærede Indenrigsminister vil sige, at det ikke bliver et meget stort Arbejde, denne Kommission vilde faa at gøre. Men jeg synes da, det maatte være naturligt i hvert Fald foreløbig at benytte den Frihed for Rigsdagsarbejde, som formentlig forestaar, til, at en saadan Kommission kunde gøre et Arbejde paa dette Omraade, og jeg henstiller altsaa, at man snarest muligt skrider til Nedsættelse af den Kommission, som vi dog, naar alt kommer til alt, tror jeg, alle, der vil se sagligt paa det, er enige om paa et vist Tidspunkt bliver en Nødvendighed.

Jeg har dernæst en lille Bemærkning til den ærede Ordfører Hr. Fr. Andersen. Han remsede en hel Mængde Tal op. Dette gjorde han for saa vidt paa Linie med, hvad Finansudvalgets tidligere Formand Hr. L. D. Rasmussen, tror jeg det var, har gjort ved andre Lejligheder, og Formaalet med Oprensningen af disse Tal var naturligvis paa den ene Side at vise, hvor glimrende Statens Finanser, ogsaa statsgældsmæssigt og formuemæssigt, stod, og samtidig at paa-vise, hvilke kolossale Beløb der var givet til offentlige Arbejder.

Jeg maa over for Problemet Statens Formue gentage — og det bliver jo snart til Trivialitet, men indtil jeg faar en Udtalelse, som modsiger min Paastand, agter jeg at blive ved med passende Mellemrum at fremsætte denne Paastand —, at Statens Formue ikke kan forbedres over Formueregnskabet, bortset fra det konjunkturmæssige. Man kan selvfølgelig opstille i Formueregnskabet, at man afdrager paa Gælden, men hvis ikke der er et Driftsoverskud, kan dette Afdrag ikke præsteres uden gennem Optagelse af nyt Laan. Jeg maa altsaa paastaa, at al den Tale om, hvordan Statens Formueforhold i Virkeligheden er forbedret ud over det, Driftsregnskabet viser, er helt hen i det urimelige. — idet jeg stadig væk gaar ud fra, at Statens Regnskab føres paa forsvarlig og rimelig Maade. Og det vil saa fortsat sige, at vi

har forbedret vor Formue med — jeg tror det var 30—40 Mill. Kr., den ærede Ordfører kom til, og jeg skal ikke modsige dette Tal. Det er Tallet, og det alene er Tallet, alt det andet er efter mine Begreber uden Interesse, for ingen kan jo for Alvor ville mene, at det, at Staten i givet Fald forøger sin Gæld, hvis den samtidig forøger sin Formue ved at købe Værdier, der i egentlig Forstand er Formueværdier, skulde være noget, som man paa Forhaand skulde være imod; det er jo i og for sig urimeligt. Jeg maa altsaa hævde, at hele den Opstilling, den ærede Ordfører gjorde, i Lighed for øvrigt med den, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gjorde lige efter, at jeg havde holdt min Tale, og som var fuldkommen paa Linie med den ærede Ordførers — saa man har jo et meget stærkt Indtryk af, at man har en meget stor Indflydelse paa ærede Medlemmers Opfattelse af Problemet —, efter min bedste Overbevisning er fuldkommen hen i Vind og Vejr. Statens Formue kan kun forandres over Driftsregnskabet — jeg ser stadig bort fra det konjunkturmæssige —, og hvad det angaar, om man har anvendt flere eller færre Midler paa offentlige Arbejder, da ligger det efter min Overbevisning vist nogenlunde paa Linie med, hvad enhver Regering har gjort, det er hverken synderlig mere eller synderlig mindre, saa paa det Omraade er der ikke noget særligt at sige denne Regering paa, hverken ondt eller godt.

Dernæst har jeg en Bemærkning til den højtærede Finansminister, som jeg først maa takke, fordi han i Dag har givet mig en Opstilling over, hvad Forbrugsskatterne har indbragt for Marts Maaned, og dermed hvad Forbrugsskatterne har indbragt for hele Finansaaret 1935—36. Jeg vil da gerne for det første sige, at Statsregnskabet for 1934—35 viste en Indkomst gennem Forbrugsskatter paa 285,6 Mill. Kr., hvorfra skal trækkes 12,9 Mill. Kr., den saakaldte Olieindtægt, som kommer til Udgift paa en anden Paragraf, saaledes at til Sammenligning er den Indtægt, Forbrugsafgifterne gav i 1934—35, 272,7 Mill. Kr.

Med Hensyn til indeværende Finansaar regner den højtærede Finansminister paa Finansloven med en Indtægt af 267,3 Mill. Kr., hvilket Tal skal revideres gennem Tillægsbevillingsloven, saaledes at der